

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ
МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА
ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
НААНУ ННЦ ІНСТИТУТ АГРАРНОЇ ЕКОНОМІКИ
ІНСТИТУТ ПРОДОВОЛЬЧИХ РЕСУРСІВ НААНУ

ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІКИ
ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Матеріали X (Ювілейної) Міжнародної
науково-практичної конференції, присвяченої 130-річчю НУХТ

23-24 травня 2014 р.

Тези доповідей

Київ НУХТ 2014

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ БАНКІВСЬКОГО КРЕДИТУВАННЯ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА НА МОДЕРНІЗАЦІЮ ВИРОБНИЦТВА

Г.В. Сілакова, канд. екон. наук,

Н.А. Хорт

Національний університет харчових технологій, м. Київ, Україна

Одним з пріоритетних завдань розвитку економіки країни є модернізація виробництва, оскільки на сьогодні підприємства України перебувають у стадії масового старіння і вибуття основних виробничих фондів.

Модернізація виробництва є багатоаспектним поняттям, до розгляду якого необхідно підходити з різних сторін, а саме: в широкому сенсі, у вузькому сенсі, щодо структури модернізації виробництва.

У широкому сенсі модернізація виробництва – це досягнення прогресивних зрушень, зміна відповідно вимогам сучасності діючого виробництва галузей економіки [1].

У вузькому сенсі, тобто відносно конкретного підприємства, модернізація

виробництва – це зміна, удосконалення діючого виробничого апарату і технологій підприємства, що спрямовано на забезпечення приросту продукції, підвищення її якості, зростання продуктивності праці, поліпшення умов та організації праці, зниження собівартості, а також на поліпшення інших показників роботи підприємства [2].

Модернізація виробництва має власну структуру і включає різні способи оновлення основних виробничих фондів, зокрема: освоєння і випуск нової продукції, технічне переозброєння, розширення виробництва і реконструкція.

Дослідження модернізації виробництва відносно її структури ґрунтується на тому, що модернізація, припускає зміну, удосконалення виробництва, яке відповідає сучасним вимогам, є узагальненим поняттям і не може перебувати на одному структурному рівні з існуючими способами оновлення основних виробничих фондів.

Освоєння і випуск нової продукції, технічне переозброєння, розширення виробництва та реконструкція, як правило, супроводжується отриманням певного економічного ефекту, який дозволяє окупити понесені витрати.

Банківський кредит є невід’ємним елементом процесу суспільного відтворення, тому фонди, що створюються кредитними організаціями, входять в структуру фінансової системи суспільства.

Як правило, не всі витрати на модернізацію виробництва є самоокупними, а, отже, можуть служити об’єктом банківського кредитування. В якості позикових коштів може виступати не тільки банківський кредит, а й бюджетні кошти, які також можуть надаватися на зворотних засадах.

Необхідність кредитування витрат на модернізацію виробництва обумовлена наступними причинами: пріоритетним значенням модернізації виробництва вітчизняних підприємств реального сектора економіки з метою підвищення технічного і технологічного рівня організацій, а також їх інноваційного розвитку; виникненням, в результаті здійснення модернізації, реального джерела повернення кредиту, в якості якого виступає отриманий економічний ефект; незначною роллю банківського кредиту в джерелах фінансування витрат на модернізацію виробництва; перевагами банківського кредиту перед іншими джерелами фінансування капітальних витрат.

Розглядаючи об’єкт кредитування, необхідно звертати увагу не тільки на визначення складу можливих витрат на кредитування, але і на визначення ступеня відповідності цих витрат принципам кредитування, що забезпечує своєчасне повернення отриманого кредиту. Звідси важливим є визначення критеріїв вибору об’єктів кредитування [3]. В економічній літературі виділяються такі критерії вибору об’єктів кредитування: спрямованість витрат, ступінь ризику вироблених витрат, тривалість здійснення витрат, ефективність і окупність витрат.

Зазначені критерії вибору об’єктів кредитування витрат на модернізацію виробництва зберегли своє значення, проте до їх складу слід додатково включити, в якості одного з важливих критеріїв, – ступінь прогресивності кредитування витрат. Даний критерій має на увазі необхідність вибору об’єкта кредитування, який відповідав би світовим стандартам, а продукція, яка

випускається на новому обладнанні була б конкурентоспроможною.

Отже, модернізація виробництва – це процес розвитку матеріально-технічної бази виробництва на основі поліпшення діючого виробничого апарату і технологій, що застосовуються. Основне завдання модернізації полягає у підвищенні якості продукції. В даний час рішення цього завдання має принципове значення, оскільки продукція, що випускається повинна бути конкурентоспроможною не тільки на внутрішньому, а й на світовому ринку. Звідси випливає, що значну увагу потрібно приділяти вибору об'єктів кредитування. Особливу роль у процесі вибору об'єктів кредитування відіграє такий критерій як ступінь ризику витрат, оскільки він формує рівень кредитного ризику при вирішенні питання щодо видачі кредиту. Визначити такий рівень досить складно, що пояснюється значною відмінністю ризику кредиту в основні фонди (довгострокового кредиту) від ризику короткострокового кредиту. Заключним критерієм вибору об'єктів кредитування є ефективність і окупність витрат. Окупність витрат, повністю залежить від їх ефективності і є основою визначення терміну кредиту, що необхідно враховувати в банківській практиці.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Пересада, А.А. Інвестиційне кредитування : навч. посіб. / А.А. Пересада, Т.В. Майорова. – К.: КНЕУ, 2002. – 271 с.
2. Аганбегян, А.Г. Финансы для модернизации / А.Г. Аганбегян // Деньги и кредит. – 2010. – № 3. – С. 4-8.
3. Бондаренко, В.С. Модернизация производства как объект банковского кредитования / В.С. Бондаренко // Наука и общество. – 2011. – №2(2). – С. 19-24.